

«ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1981 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

Αδιέξοδη οικονομική πολιτική

ΜΕΡΟΣ 64ο

Στις 12 Νοεμβρίου 1997 και αφού την τελική διαμόρφωση των κονδυλίων ανά υπουργείο την έκανε ο υπουργός Οικονομικών Γιάννος Παπαντωνίου —έπειτα από σχετική συννενοση με τον πρωθυπουργό Κ. Σημίτη—, κατατέθηκε στη Βουλή ο Προϋπολογισμός του 1998. Επρόκειτο για έναν ακόμη καθαρά φοροεισπρακτικό Προϋπολογισμό, αφού περιελάμβανε 13 νέες φορολογικές επιβαρύνσεις και προέβλεπε την είσπραξη επιπλέον εσόδων το 1998 κατά 946 δισ. δρχ. σε σχέση με το 1997.

Ειδικότερα και σύμφωνα με τα αναγραφόμενα στους σχετικούς πίνακες της εισηγητικής έκθεσης, τα έσοδα από την άμεση φορολογία θα έφθαναν στα 3.111 δισ. δρχ. από 2.702,5 το 1997, από την έμμεση στα 5.397 δισ. δρχ. από 4.846,5 το 1997, στα 65 δισ. από εισροές από την Ε.Ε. έναντι 49 δισ. το 1997, ενώ τα λοιπά μη φορολογικά έσοδα θα μειώνονταν στα 803 δισ. δρχ. από 832 δισ. που ήταν το 1997. Φυσικά, για έσοδα από αποκρατικοποιήσεις δεν υπήρχε πρόβλεψη! Παράλληλα, από τα στοιχεία της εισηγητικής έκθεσης για το ύψος του δημόσιου χρέους αποκαλυπτόταν ότι στο τέλος του 1997 είχε εκτοξευθεί περίπου στα 40 τρισ. δρχ. (39.339 δισ. δρχ.).

Όπως ήταν φυσικό, ο Προϋπολογισμός του 1998, που έδινε αυξήσεις μισθών και συντάξεων 2,5%, προκάλεσε μεγάλες αντι-

δράσεις. Ο τότε πρόεδρος της Ν.Δ. Κ. Καραμανλής, με παρέμβασή του στη Βουλή σε απάντηση των όσων είπε ο κ. Σημίτης που αναφέρθηκε στο περιεχόμενο του κατατεθέντος Προϋπολογισμού του 1998, επισήμανε μεταξύ άλλων και τα ακόλουθα — αφού πρώτα αναφέρθηκε στα φορολογικά μέτρα που επέρχονταν από την επόμενη χρονιά:

«Είναι προφανές το αδιέξοδο στο οποίο βρίσκεται η οικονομική πολιτική και η κυβέρνηση για άλλη μια ακόμη φορά επιθέγει την εύκολη αλήτη επώδυνη για τους πολίτες και καταστρεπτική για την οικονομία λύση της επιβολής νέων φόρων, ενώ θα έπρεπε να πατάξει αποτελεσματικά την φοροδιαφυγή, αλήθια και να προχωρήσει σε εφαρμογή πολιτικών που θα οδηγούσε σε σοβαρό περιορισμό των κρατικών δαπανών».

Συνεχίζοντας, ο κ. Καραμανλής προσέθεσε και τα ακόλουθα: «Μόλις πριν από λίγες εβδομάδες η ίδια κυβέρνηση που επιβάλλει την λιτότητα χάρισε απλόχερα περισσότερα από 200 δισ. σε —κυρίως— αμαρτωλής προέλευσης χρέη των συνεταιρισμών». Ενώ καταλήγοντας σημείωσε ότι «επιβάλλονται και πάλη στους ασθενέστερους θυσίες χωρίς αντίκρισμα», πως «απομακρυνόμαστε από την ΟΝΕ» και ότι «η λύση είναι οι μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές, ένα γενναίο πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων, η αναμόρφωση της δημόσιας διοίκησης και η σοβαρή περιστολή της δημόσιας σπατάλης».

Μάνος Έβερετ αποκαλύπτουν τη «δημιουργική λογιστική»!

Ωστόσο, ο Προϋπολογισμός του 1998 αποδείχθηκε από εκείνους που τον μελέτησαν προσεκτικά ότι είχε και πρόβλημα ειλικρίνειας των δημοσιονομικών στοιχείων που περιελάμβανε. Ήταν προφανές ότι το στενό οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης Σημίτη είχε βάλει μπρός τη μηχανή της λεγόμενης «δημιουργικής λογιστικής».

Οι βουλευτές της Ν.Δ. που εντόπισαν τα

ΕΞΕΛΙΞΗ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΡΕΟΥΣ 1985-1997 (σε δισ. δρχ.)

1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997
2673	3230	4046	5383	6699	9383	12335	15557	23431	28093	31982	36246	39.339

Πηγή: Εισηγητικές Εκθέσεις Προϋπολογισμών 1997 & 1998

Του
ΣΤΕΦ. Β. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
anagrostou@elefteros.gr

προβλήματα στα στοιχεία του προϋπολογισμού του 1998 ήταν ο Στέφανος Μάνος και ο Μιητιάδης Έβερετ.

Έτσι, ο πρώτος, με ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή προς τον υπουργό Οικονομικών Γιάννο Παπαντωνίου και Ζητούσε απαντήσεις, διαπίστωσε ότι στον πίνακα με το δημόσιο χρέος του 1996 στην εισηγητική έκθεση του 1998 αναγράφονταν ποσό 36.246 δισ. δρχ., ενώ στον αντίστοιχο πίνακα της εισηγητικής έκθεσης του Προϋπολογισμού του 1997 το συνολικό δημόσιο χρέος εμφανίστηκε ότι ήταν 35.650 δισ. δρχ.

Παράλληλα, στην ίδια ερώτηση άφηνε υπαινιγμούς ότι η εκτίμηση για διαμόρφωση του δημοσίου χρέους στο τέλος του 1997 στα 39.339 δισ. δρχ. δεν περιελάμβανε τα 200 δισ. δρχ., που διαγράφηκαν σε συνεταιρισμούς και ιδιώτες, οι υποχρεώσεις των νοσοκομείων και του ΟΑΣΑ, με προφανή στόχο να εμφανιστεί «βελτίωση» στο δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Επίσης, ο κ. Μάνος επικαλέστηκε τα όσα αναφέρονταν στον πίνακα της σελ. 185 της εισηγητικής έκθεσης του Προϋπολογισμού, όπου εμφανιζόταν αύξηση του

χρέους της κεντρικής διοίκησης το 1996 κατά 355 δισ. δρχ. λόγω «διαφοράς ταμειακής-δημοσιονομικής βάσης», καθώς από τον αντίστοιχο πίνακα της εισηγητικής έκθεσης του Προϋπολογισμού του 1997 προέκυπτε ότι το χρέος της κεντρικής διοίκησης στο τέλος του 1996 είχε αυξηθεί κατά 596 δισ. δρχ. μέσα στο 1997, κυρίως εξαιτίας της προαναφερθείσας «διαφοράς ταμειακής-δημοσιονομικής βάσης».

Επειδή οι αναφορές αυτές για το δημόσιο χρέος δεν δίνουν «καθαρή εικόνα», έληγε στην ερώτησή του ο κ. Μάνος, ο κ. Παπαντωνίου έπρεπε να ενημερώσει τη Βουλή: α) Πού οφειλόταν η αναθεώρηση του χρέους το 1996 και πώς αναλύεται κατά κατηγορία, β) τι εσήμαινε ο όρος «διαφορά ταμειακής-δημοσιονομικής βάσης» και γιατί δεν ήταν γνωστό με την κατάθεση του Προϋπολογισμού του 1997 ότι το δημόσιο χρέος στο τέλος του 1996 ήταν υψηλότερο κατά 596 δισ. δρχ. από τα 35.650 δισ. δρχ.!

Από την πηλεύρα του, ο τότε βουλευτής της Ν.Δ. Μ. Έβερετ, με ερώτηση που κατέθεσε προς τον υπουργό Οικονομικών τη Δευτέρα 17 Νοεμβρίου 1998, κατήγγειλε ότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έκανε λαθροχειρία για να ωραιοποιήσει το έλλειμμα ως ποσοστό του ΑΕΠ αποκρύπτοντας το πραγματικό ύψος των δαπανών.

Χαρακτηριστικά στην ερώτησή του ανέφερε: «Ενώ στην εισηγητική έκθεση (σελ. 107) αναγνωρίζεται υπέρβαση πρωτογενών δαπανών ύψους 111 δισ. δρχ., τελικά το ποσό αυτό "εξαφανίζεται", καθώς στον πίνακα της σελ. 57 της εισηγητικής έκθεσης του προϋπολογισμού αναγράφονται 108 δισ. δρχ. ως "εθνολογιστική προσαρμογή δαπανών", με αποτέλεσμα τα 111 δισ. δρχ. να γίνονται... 3 και έτσι να μη επιβαρύνεται το έλλειμμα».

Και επειδή αυτό —έληγε στην ερώτησή του ο κ. Έβερετ— γίνεται για πρώτη φορά, καλείται ο υπουργός Οικονομικών να καταθέσει στη Βουλή αναλυτικά τις δαπάνες των 108 δισ. δρχ.

Όπως γίνεται αντιληπτό, καμία απάντηση επί της ουσίας δεν δόθηκε στις παραπάνω ερωτήσεις γιατί απλούστατα η κυβέρνηση Σημίτη θα έπρεπε να ομολογήσει από τις αρχές του 1998 ότι είχε σκοπό να προχωρήσει με τη λογιστική των αλχημειών, όπως άλλωστε αποκαλύφθηκε αργότερα, καταρχήν, από το Ελεγκτικό Συνέδριο και εν συνεχεία από τη Γιούρσοστα. **ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ**

• **Νέους φόρους έφερε και ο Προϋπολογισμός του 1998**

• **Καραμανλής: Σπατάλης και μηδέν αποκρατικοποιήσεις.**

• **Στα 40 τρισ. δρχ. το χρέος!**

Μιητιάδης Έβερετ και Στέφανος Μάνος εντόπισαν τα πρώτα πηλαστά στοιχεία

